

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mes., po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-viste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Ljudje — hudobne volje.

—o.— Tik pred letošnjimi prazniki zapustili so nemški poslanci deželno zbornico v Pragi z namenom, ne povrniti se v njo, predno ne dobijo poročila, da bode njihove predloge z večjo potrpežljivostjo prenašala češka večina. Vsaj tako visoko bode morala narasti češka potrpežljivost, da jej bode vse jedno, ali češko-slovanska narodnost umre ali pa da živi, pa da bode zato deželni zbor v odprto naročje k sebi jemal predloge, kakor so bili zadnji Plenerjevi, ki so bili stavljeni, da bi Nemce zvodili iz zbornice s testerskim efektom! No, sedanje slovanstvo ne pozna več samodavljenske gostoljubnosti in Nemci sami vedo, da teroristični njih „eksdus“ ne more Čehov odvrgniti od pota, ki je od kazen po rodoljubji in pravej avstrijske politiki. Ali ljudje hudobne volje znajo se plaziti tudi po umazanih ovinkih, pridno izvrševati svoje naklepe tudi v skitem zatišji, ker tudi tako je njihov končni namen večkrat dosežen!

Ljudje hudobne volje so sedanji politični emigrantje v češki kraljevini! Njihov voditelj pl. Plener stavlja je predloge, ki so brutalna negacija češke narodnosti. Ni še leto dni, da so bili podobni predlogi iste stranke na istem mestu po vsej pravici zavrnjeni od deželnozbornice večine! Ponoviti jih v enakih okoliščinah, to se reče — riniti z glavo skozi zid. Da si tega, politiki najmanj prijajočega očitavanja, nemška manjšina ni hotela nakopati na glavo, je sedaj več kot jasno. Večina je, kakor drugače pričakovati ni bilo, remonstrirala proti surovej demonstraciji s tem, da je letos odklonila najmanjši razgovor o obojenih predlogih. Manjšina pa je na to pokazala, kaj je hotela, kaj je nameravala. Dvignila se je s svojih sedežev in s starim drom. Schmeikalom na čelu je odšla iz deželnozbornice dvorane. Korak je bil to, ki bi se bil storil prej ali slej pod to ali ono pretvezo. Nemška abstinenca je bila sklenjena stvar in da je razodela se baš povodom predlogov Plenerjevih, to je le gol slučaj brez meritorne vsebine!

Ali zasledujemo zlovoljnost nemške politike nadalje! Kam meri pot, katera prva postaja je pasivnost nemške manjšine v češkem deželnem zboru? Da udarec ni mogel biti namenjen poglavitno deželnemu zboru, o tem ni nobene dvojbe. Delovanje večine ne moti se z odsotnostjo, s pasivnostjo, nego le s kontrolo, katera pa zahteva, da se manjšina z vsemi močmi udeležuje pri zborovanju. Zreli nemški politiki gledali so pač drugače in veliko dalje. Skozi deželni zbor češki mora udarec prodreti do državnega zbora, do vlade Taaffejeve in konečno še višje!

Vsemu političnemu svetu je znano, da bistvo narodno-političnega boja avstrijskega tiči v borbi mej stranko nemških levicarjev ter mej Čehi. Debate, ki se pričenjajo v deželnem zboru češkem, nadaljujejo se potem v državnem zboru in narobe: mej obema zboroma je zveza v tem oziru živa, organična. S češkimi Nemci je ostalo „liberalno“ in „narodno“ nemštvo solidarno in merodajna je beseda, katera izgovorijo češki predstavitelji „trpečega nemštva“. Ako tedaj prihodnjič počni glas, da bode tudi državnemu zboru nemška manjšina dala slovo, — potem, kar so sedaj storili češki Nemci, ne bomo se čudili, ne bomo iznenadejani čisto nič.

Po vsej pravici pričakuje se nemška abstinenca tudi glede na državni zbor in od tega čina obeta si razposajeno naše nemštvo tisto, kar se sploh od pasivnosti obetati more. Ustavni zastop, v kateri ima zaupanje vse državljanstvo, v katerem ima svoj zdrav vir napredek in svoboda vsega ljudstva, ta zastop po krivdi nemške ne bode mogel razvijati svojega pravičnega delovanja, — a baš zavire, ki na to utegnejo navstati, nevarnosti, ki si bodo osvojile našo ustavo, donesti imajo Nemcem zaželjene uspehe! To je pravi herostratski načrt, tako upajo ljudje s hudobno voljo v srci, ljudje nemškim našim politikom podobni!

Kar bi se sedaj, ko so se Nemci poslovili od Praške zbornice, ne razvidelo, bode naj očitno potem, ko se poslovi tudi levica državnozbornska, to namreč, da vlada Taaffejeva v Avstriji ni več mogoča! Vsi poskusi, vreči jo, so ponesrečili se, tudi tisto lokavo koketovanje, ki je pred nekimi meseci gojilo se osobito z novima ministroma, doseglo ni svojega smotra, preprečilo ni zadnjega ukaza Pražakovega, ki je pri vsej svoji nedolžnosti do skrajnosti razjaril nemške živce. Sedaj bodo pa prišli zadnji argumenti, da grof Taaffe ne rešuje svojega poklica, pritisek s pasivno politiko bode zadnji poskus, strmolglaviti sedanje ministerstvo.

Bodočnost nemškega postopanja je tedaj jako jasna! Nemška protivladna manjšina v najpomembnejšem deželnem zboru se je odločila, isto bode storila manjšina v državnem zboru, s hujškanjem bode gojil se notranji nemir, gojil se na veliko škodo državljskih političnih pravic, katerim morali bi z največjo skrbljivostjo čuvati življenje, ker mlade so še in neutrjene. Če navstane v ustavi kriza, rešila se ne bode z zmago za nobeno politično stranko. Naši Nemci pa, kakor vse kaže, so se že davno spoprijaznili s tako mislijo. Kakor je Knotz dobil posnemovalce, ki hočejo parlamentarizem privedi „ad absurdum“, tako je sedaj vsa stranka nastopila pot, po katerej ima se nemogoče storiti sodelovanje državljskih zastopov v konstitucionalnem zmislu. Iz sedanje politike nemške prodirajo simptomi, ki kažejo hudobno voljo — ovirati in odstraniti vsak upliv nasproti vladi, ako upliv ni specifično nemški in germanizatorski in bode zato tudi — ustava izgubljena.

LISTEK.

Iz srednje Dalmacije.

(Konec.)

Ako se ozremo proti zapadu, zavira nam razgled na morje goli Visoko-vrh. Mej njim in mej gradom pa leži zelena, dobro obdelana soteska (šutvina) z njivami in vinogradi.

Nad razrušenim zidovjem se razprostira nekako čarobna poezija. Tu, kjer se vije mej trnjem strupeni gad, kjer bistrooki kuščarji lové po kamenji hrošče, bil je nekedaj kraj slavnih bojev, sladko opevanih svečanostij. Ker Sinjani so morali biti vedno pripravljeni na boj proti Turkom, Benečanom in drugim. Ali bili so „delije“ (junaci) kakor peva neumrljivi Kačić Andre:

Svuda oni na vojsku idjahu
S krajišnicim glave odsicahu. —
Viruj ovo, brate, do istine,
Tako kažu starci od Cetine.

Na Prologu je Vila čuvala nad svojim Sinjem ter Sinjane svarila in budila:

Još nebiše zora zabilila,
Ni danica lica pomolila,
Zove Vila s Prologa-planine
Vitezove od ravne Cetine:

Na noge se, mladi Cetinjan! —
Jer spavate kano i poklani?
Eto na Vas, vojska strahovita,
Turška vojska puno silovita! —

Kolikokrat so Sinjani ubranili svoj grad! Kolikokrat so ga Turci razrušili in opustošili! Ali neumorna hrabrost je neprijatelje vsakokrat zopet iztirala in vrlo so iz nova obzidje in grad sezidali in utrdili junaški sokoli:

Sinju grade, zlatni buzdothane,
Od starine junački mejdane;
U Cetini gnjizdo sokolovo! — — —

Pa dostikrat so Benečani gospodarili nad lepo Cetino — in po temnih podzemskih rovih, kjer se zdaj ostudna gomáz mej mokrimi razvalinami plazi, bojé se svetlega solnca, je marsikateri cetinski junak, ki se je mogočnemu Benečanu branil in ustavljal, izdihnil svoje življenje . . .

Ali čuj, tam v ravnini doni zvek srebrno obujzanih konj, doni glas letočega kopja, poletava je krepko sekočih mečev, preklanih ščitov! . . . Zdaj

rezgečejo konji v boj deročih oboroženih jat, zdajci jek in zvek, klopot in hropot unetega boja . . . zdajci veseli krik krvave, slavne zmage! . . . Tako se glasijo starinske „pisme“ cetinske in sinjske; in narodna pesen tu živi še zdaj! —

Sinj ob sebi je jako prijetno selo. Glavni trg obdajajo velika poslopja, na jedne strani stojita novi samostan Franjevcv in velika cerkev. V tej cerkvi hranijo slavno sliko „Majke Božje“ prineseno v „starej dobi“ iz Bosne na grad in po zadnjem razrušenju na današnje mesto, kjer se je sezidala najprej kapelica in potem veličastna cerkev. V samostanu pa, kjer imajo svoje semenišče za odgojo moške mladosti, imajo „fratri“ (kakor se imenujejo i sami) dosti gradiva za pouk. Mnogo starinskih kipov, novcev in nakita iz bližnjega Čitluka, neke stare kolonije rimske (Aequum), se vidi po sobanah, in priljudna gospoda rada prikazuje, kar ima znamenitega. — Tudi ljudska šola s poučnim vrtnom in sadonosnikom, dve krasni hiši sinjskih dveh bratov (kupcev) na cerkvenem trgu, vojašnica dalmatinskih konjenikov, Basana imenom, so kaj ugodna poslopja!

Dvakrat na teden imajo veliki „sajem“ v Sinji.

Deželni zbor kranjski.

(V. seja dne 22. decembra 1886.)

(Konec.)

Govornik misli da ne, vsaj če so brali neko poročilo v vladni „Laibacher Zeitung“, v katerem popisuje samokritik dr. Keesbacher delovanje filharmoničnega društva v preteklem letu in ponosno naznanja, da je premoženje filharmoničnega društva jako ugodno, in se je v letu preteklem pomnožilo za 5000 gld. Ali je takemu društvu treba podpore? Dr. Poklukar pravi dalje, da neče presojati uspehov šole filharmoničnega društva, on da jih na šolskem polji pripoznava, vendar pa misli, da, ko so nemški poslanci govorili proti podpori „Glasbeni Matici“, bili so vsi drugi razlogi za durmi, nego ubogi toliko zlorabljeni deželni zaklad. Ker je govornik naglašal potrebo, da bode seči v žep za ustanovitev obrtniške šole v Ljubljani, vsaj za začetek, ko je šlo za večjo podporo obrtniške strokovne šole v Kočevji, je pri podpori, ki se je „Glasbeni Matici“ dovolila, odvrnil g. Dežman, da je po njega naročilu treba štediti nasproti „Glasbeni Matici“. Slednja nema nikakega premoženja, pa 200 učencev. Zakaj pa g. Dežman zdaj ne štedi, ko gre za podporo društvu filharmoničnemu, katerega premoženje se je toliko pomnožilo samo v zadnjem letu?

Baron Schwegel pravi, da stvar ni taka, kakor jo je dr. Poklukar naslikal. Šlo je pri „Glasbeni Matici“ le za izredno podporo, za katero društvo prosilo ni (?), za redno podporo pa so nemški poslanci glasovali.

Dežman pravi, da bi bilo le škoda, da ko bi se ne dovolilo filharmoničnemu društvu 300 gld., kajti odpalo bi tudi 400 gld. državne podpore.

Dr. Poklukar odvrne, da „Glasbena Matica“ ni imenovala nikake svote, ona je le prosila podpore v obče, in če je isto v večji meri dovolil deželni zbor, storil je to le, ker je poznal za potrebno. Pri filharmoničnem društvu je vse drugače, kajti isto ima dovolj premoženja, slednje se narašča leto za letom, torej ni bilo treba s toli gromečimi besedami napadati podpore „Glasbeni Matici“.

Ko poročevalec Klun izjavi, da nema ničesar opomniti, se podpora za tri leta dovoli jednoglasno. Društvu v podporo bolnih vseučiliščnikov na Dunaji, dovoli se podpora 50 gld., razven tega deželni odbor kranjski poravnava za vse Kranjce, ki se upišejo v to koristno društvo, upisnino in letnino.

Dr. Poklukar izvešča v imenu finančnega odseka o poročilu deželnega odbora, naj bi se dovolilo 300 gld., ki so se prej porabljali za ustanove na višji, sedaj nepotrebni živinozdravniški šoli na Dunaji, za remuneracijo živinozdravniku v Radovljici. Poročevalec je proti nasvetu, kajti ako se dovoli remuneracija iz deželnega zaklada, potem bi dežela takorekoč rešila državo te skrbi in država ima v prvi vrsti skrbeti za to, da se po vseh okrajih nastavi živinozdravniki. Dr. Poklukar nasvetuje, da se deželnega odbora predlog ne vsprejme, pač pa izreče priznanje c. kr. vladi, da je postavila nekoliko živinozdravnikov na Kranjskem z nujno prošnjo, naj bi še na ostalih krajih namestila živinozdravnike.

Prodaja in kupčuje se zelenjad, sadje, žito, nakit od zlata, srebra in druge kovine, žlice, vilice, česalji (glavniki) in drugo orodje od lesa, noži, platno, raševina, drva, vino itd. Na doljnem kraju se prigoni na stotine in stotine ovac, koz, goved, in oslov, kureline, gosij in drugih več — in tu je krik in šepet ob takem času, da ne moreš skoro lastne besede slišati! —

Popoludne pa se napolnijo krčme in marsikateri „litar“ črnega vina in „bistre“ rakije se popije pri šali in pevanju!

Pri taki priliki moreš čuti one starinske pesni ali na ulici ali v gostilni; kajti ima jih še dosti takih, koji umejo svirati na „gusle“ in pevati k jednoličnim glasom jednostrunnih gusal. „Evo ti vina, brate, pivaj (pjevaj) još jednu o sinjskih vi-tezovih!“ mu kriče nasproti — in zopet se pričnejo one tužne vrste pol- in četrti-glasov, za katere mi niti uha nemamo, kojih ne moremo nikakor za-beležiti!

Velika dobrotà se je Cetinjanom, posebno pa Sinjanom učinila s tem, da so jim pozidali in zaje-zili divje potoke, ki so rušili vinograde in njive. Posadili so jim tudi novih šum (breste, jasenovino, mecesne itd.), ogradili one prostore, kjer je narava

Baron Schwegel podpira nasvet deželnega odbora, kajti v tem okraju je mnogo živine, posebno v Bohinji in živinozdravnik je mnogokrat potreben. Baron Schwegel nasvetuje, naj se cesarski živino-zdravnik, ki se je imenoval za Kamnik, Ljubljansko okolico in Litijo, kar hitro mogoče premesti v Kam-nik, za Radovljico pa naj se vlada naprosi, da hitro namesti cesarskega živinozdravnika.

Baron Apfaltrern naglašà potrebo živino-zdravnika v Kamniku, kjer je izredno množna ži-vinoreja. Kdo bode pošiljal po živinozdravnika v Ljubljano? To samo za pot stoji že 5 gld., posebe še treba nagrade. To so troški, katerih se vsakdo, tudi veleposestnik brani, kako jih bode zmo-gel revni kmet.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da treba, da ima živinozdravnik, ki je poleg Kamnika tudi za Ljubljansko okolico in za Litijo svoj sedež v Ljubljani, ki je središče teh okrajev. Vlada je pokazala, da jej je mari za povzdigo kmetijstva, in živinoreje. Deželni predsednik izjavlja, da se bode trudil, tudi Kamniku in Radovljici pridobiti poseb-nega živinozdravnika, ne ve pa, bode li to z ozirom na državne finance mogoče.

Poslanec Mur-nik pravi, da se mu je poročilo finančnega odseka čudno zdelo. Saj ne bode deželni zaklad nikakor bolj obremenjen, ko doslej. Prej se je dajalo 300 gld. za ustanove živinozdravniškim učencem, zdaj, ko teh več trebe ni, omogočiti se hoče, da radovljiški okraj dobi vsaj začasno ži-vinozdravnika, dokler ga ne bode vlada imenovala. Kar se pa tiče živinozdravnika v Kamniku, podpira prav toplo predlog, da se živinozdravnik iz Ljub-ljane premesti v Kamnik, kajti v Ljubljani sta dva mestna, dva vojaška živinozdravnika, tudi deželni živinozdravnik. Poleg tega je v podkovski šoli še izvrsten živinozdravnik g. Schlegl na razpolaganje.

Pri glasovanju vsprejme se predlog, da se do-voli remuneracija, in tudi vsi drugi predlogi zaradi premeščenja živinozdravnika iz Ljubljane v Kamnik in popolnjenja še praznih živinozdravniških mest in potem seja sklene.

Deželni zbor istrski.

(VIII. zadnja seja 21. decembra.)

21 poslancev. Poslanec Jenko utemeljuje svoj predlog, katerega je stavil, kakor omenja, vsled velikanskih zmešnjav in prevladanja nezakonitostij, ki so v političnem okraju Volovskem. Gozdni za-kon od leta 1852 ni primeren onim krajem. Hva-levredno je vzdržavati in zboljševati gozde. Preveč sile pa škoduje. V Podgradskem sodnijskem okraju so gozdi večinoma razdeljeni z dovoljenjem te-danje okrajne politične oblasti in se deli tako uživajo že kacic 20 let v popolnej za-vesti, da je vse v redu. Deli so zdaj popolnem ne-jednaki, kar so jih nekateri izsekali, drugi ob-varovali. Mnogo jih je prodanih. Plačale so se za-htevane pristojbine in kmet je prepričan, da pri-stojbina in kolek je pečat pogodbi in da je nikdo več razdirati ne more. Naredba c. kr. namestništva iz leta 1873 določuje, da treba po gozdnem zakonu za delitev gozdov dovoljenja c. kr. namestništva. Okr. glavarstvo razumelo jo je, da velja tudi za že dovršene delitve in razveljavilo jih je ter gozd

sama ugodna za gozde. Se ve da se ne smejo pasti zdaj po teh ograjah kozé in ovce; ali obnožje in mali griči so ozeleneli in v kratkem se bode po-kazalo, kako dobro se dado gojiti goste šume, ka-terih do tega časa povsod pomanjkuje.

Ali še nekaj važnega se je pričelo: Vino-gradstvo! Poprej so Sinjani morali vino (in rakijo) kupovati od Spljeta ali Knina; zdaj — zadnjih 5 do 8 let — so posadili po golih gričih, kjer so nekaj gladne ovce gulile uborno pašo, ter kozé lizale trdo kamenje, vinsko trto in zdaj vidiš na vseh straneh po obrežji in po bregéh zelene vino-grade, ki obilo žarnega vina rodé.

Žita se ne prideluje premnogo, dosti se na-baja kuruze. Najznameniteje blago pa je — seno, katero se kosi samo jedenkrat na leto, velikega srpana, „tam doli v polji“, to je v ravnici ob Ce-tini in njenih jarkih! Prodaja se seno po celi Dal-maciji, po suhem in po morji — daleko do grških otokov!

Najnavadnejše se livade in senožeti Sinjanom in okoličanom razdeljujejo 19. ali 20. avgusta. Od tega časa pa, dok je seno spravljeno, živi vse v ravnici. — Gostilnice in kavane imaš na vseh kra-jih, čez dan in marsikaterikrat tudi v noči, kosijo,

proglasilo za vkupen z enakimi pravicami opravi-čencev. Nastale so zmešnjave, kakor nikjer, in pravde, ki narod zelo oškodujejo. — V nove zemljiške knjige upisala so se ukupna imetja kot zadruge. Te nadzorujejo se po naredbah vlade, koje naredbe navadno nemajo zakonske podlage. Delovanje je ne-določno. Izdajajo se prestrogi ukazi, ki so neizved-ljivi in se morajo opuščati ali prenarajati. Narod v vednem boji ž njimi zgublja zaupanje do vladnih organov. Meni, da se mu bode lastnina vzela in goz-dovi poddržavili. Prej se toliko časa ni storilo nič, zdaj odjemlje se na mah glavni vir življenja, a se ne nadomesti z drugim.

Poslanec dr. Laginja podpira Jenkov pred-log. Narod ne more živeti s svojimi pridelki nad 3 mesece. Osvetljuje predpis davkov in navaja dra-stične primere. Preživeti mora se iz gozda. A les nema vrednosti. Vagon drv iz Siska je na Reki ce-neji, nego vagon drv iz Veprinca, ki leži poleg že-leznice baš pred Reko. A še za malenkost treba dosti prošenj in rekurzov, kakor n. pr. Veprinska občina, ki je hotela iz svojega nad 5000 oral ob-sezajočega gozda vzeti vrednosti za 1000 gld. Ako kdo kaj poseka brez dovoljenja, plačati mora od-škodnino (sam v svojem) in globo, ki je najmanja 5 gld. Ako ne more plačati, pride v zapor in temu se ljudje privadijo, ker v zaporu bolje žive, nego doma. — V Podgradskem okraju obstoje zadruge, ki neso konstituvane, ker ni zakona, koji bi to določal. Ne ve se, kdo jih zastopa ali nadžupan ali vaški župan. Najvišje sodišče ovrglo je že celo pravdo samo zaradi tega, ker zadruge neso bile pravilno zastopane. Gozdi so razdeljeni, deli raz-lični, prodani. Da se zopet zlože, bila bi naj-večja krivica. To je velikansk kaos. Zadnji ne-miri v Kastvu imajo tu svoj koren, kakor tudi zmeš-njave v Lovranu, vsled katerih je moral župan od-stopiti. Na jedne strani se samo ukazuje, na dru-ge se ne poučuje.

Deželnega glavarja namestnik dr. Amarosa je za prvi del predloga, ker z drugim napravil bi se mali parlament, ki ne bi dosegel zaželenega:

Poslanec dr. Laginja meni, da je glavni namen predloga, to zadevo vendar že jedenkrat urediti, narodu razjasniti, poučiti ga in brzo delati, da s svoje strani nekoliko popusti, a od druge vlada tudi. Boji se, da ne bode prekasno s študijami in predlogi in se bode revnim kmetom še tako godilo, kakor dozda, ko obsojeni odhajajo iz pisarne in se za njimi kriči: „zahl krobot“.

Pri glasovanju vsprejet je prvi del predloga jednoglasno, drugi del pade.

Poslanec dr. Costantini poroča o izveštji deželnega šolskega nadzornika. Debate udeleže se Spinčić, Babuder, dr. Campitelli, dr. Buba, dr. La-ginja in dr. Amarosa. — Večina šla je za tem, da je uspeh nepovoljen in da učitelji politikujejo. Dr. Laginja: Učitelj 24 let star ne treba imeti brnjice. Njegova sveta dolžnost je poučevati narod o pravicah, ki jih ima po zakonu in o mate-rijalnem in moralnem napredku.

Vsprejme se predlog šolskega odbora, da naj vlada preiskuje, zakaj se ne doseže dovoljen uspeh v narodni šoli.

Potem vsprejme se tudi predlog dra. Ama-

na večer se gostijo. Tu se pije, tam se peva, na jedne strani peko pri velikih ognjiščih jance in jagnjeta, na drugem kraju plešejo svoje „kolo“, tam se čuje zopet smeh in veselje okoli kakega šaljivca, — povsodi pa radost in radostna lica; kajti seno je „skupo“ (drago) blago in prinaša mnogo denarja v hišo.

Ljudstvo je miroljubno in pobožno — ima sicer dosti napak in malo, malo šol. „Učione“ so redke, za to malokdo umeje čitati ali pisati. In res, treba bi bilo za to lepo, blaženo okolico, da se jim pri-redé ljudske šole; jedro, srce in um so dobri; — pouk je pomanjkljiv in v tem slučaju dá se nade-jati, da se Cetinjani popno na ono stopinjo izobra-ženja, za koju jih narava toliko sposobluje!

Žalostna, kamenita cesta vodi, ko dva kilo-metra pod Sinjem zapustiš cetinsko poljano, čez pusto gorovje, dok se ti pri trdnjavi Klis odpre pogled na Spljet, Solunski zaliv, na otoke Brač, Lesina in Vis. Zdaj gre pot navzdol na morsko obrežje, kjer te pozdravijo vinogradi, maslinje (oljke), smokve itd. — bistri potok solunski, na katerega obalih se je staro rimsko mesto Solun (Salona) raz-prostiralo, in koncem „blli grad, Spljt in sinji morski valovi. Od Sinja pa do Spljeta je 34 kilo-metrov. Igo Kaš.

rose, da, ker je učiteljske v Kopru slovansko (ni istina, ker je italijansko, hrvaško in slovensko — opom. por.) naj se ustanovi v Trstu italijansko učiteljske.

Poslanec dr. Costantini predlaga v imenu šolskega odbora, ponoviti priporočilo vladi, da ustanovi italijansko juridično fakulteto v Trstu. (Prej so vedno predlagali: v jedne italijanske province monarhije! — op. por.)

Govore poslanci Spinčić, dr. Laginja, dr. Gambini.

Poslanec Spinčić nasvetuje k odborovemu predlogu dodatek, da naj bo z njo združena ob enem hrvaška ali slovenska juridična fakulteta, ker oni razlogi, katere navajajo Italijani za italijansko, veljajo tudi za slovansko. — Nadalje predlaga, ker imajo Italijani svoje gimnazije, vladi priporočiti, naj ustanovi hrvaško gimnazijo v Pazinu, od koder bo sedanja nemška premeščena v Pulj. (Dr. Costantini, Pazinski poslanec, bivši tamošnji župan, glava Italijanov Pazinskih ni podpiral predloga o gimnaziji, koji niti v obravnavo ni prišel, ker ni imel predpisane podpore.)

Poslanec dr. Laginja stavi sledeči predlog: Vis. vladi priporoča se ustanoviti v enem južnih krajev države juridično fakulteto s polno pariteto učnih jezikov italijanskega in hrvaškega ali slovenskega.

Poslanec dr. Gambini govori proti predlogu, na kar poslanec Spinčić opazi, da ako ne vsprejme večina njegovega predloga, bo imela vlada najbolji uzrok, odbiti zahtevo po italijanski fakulteti, ker, reče jim, kar nečete dati nam, tudi vlada vam ne more dati.

Večina vsprejme predlog šolskega odbora.

Ko se reši, oziroma ovrže se rekurz Topolovčanov proti neki odločbi deželnega odbora, sklene deželni glavar letošnje zasedanje. Zbor zakliče cesarju „evviva in živio!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. decembra.

Nemški listi tako kričijo, da bi človek res mislil, Bog vé kaka krivica se je zgodila nemškemu prebivalstvu na Češkem, ker deželni zbor ni hotel razpravljati Plenerjevega predloga. Ako pa stvar natančneje pregledamo, vidimo, da je vse prazen humbug. Nemcem se ne godi na Češkem nobena krivica, vsi uradi občujejo z njimi v nemščini. Samo nekateri nemški uradniki, ki se iz sovraštva do vsega slovanskega ali malomarnosti neso hoteli naučiti drugega deželnega jezika, bodo malo počasneje v službi napredovali. Sicer pa tudi slednjim ne bode pot zaprt do višjih služeb, ker bodo pri namestitvi v deželnem nadsodišču še vedno potrebovali nekaj nemških uradnikov. Podpirati malomarnost nemških uradnikov pa vender ni dolžnost vlade niti češkega deželnega zbora. Pomisliti pa tudi moramo, da bi izvedenje Plenerjevega predloga ne naredilo konca narodnostnim prepričkom na Češkem. Obe narodnosti sta tako razdeljeni po deželi, da se okraj po narodnosti niti razdeliti ne dajo. V mnogih vaseh, trgih in mestih sta oba življa blizu jednako številna. Če bi tako selo pridružili nemškemu okraju, bi se Čehom krivica zgodila, če bi ga pa češkemu, bi pa Nemci kričali, kako se zatirajo. Krivica bi se pa zgodila v največ krajih Čehom, ker se vladni krogi le preradi na Nemce ozirajo. Nemcem bi se tudi velika krivica ne zgodila, ko bi se pridružili češkemu okraju, ker vsi češki uradniki umejo tudi nemščino; drugače bi pa bilo s Čehi, pridruženimi nemškemu okraju. Na milost in nemilost bili bi izrojeni germanizaciji. Novo deljenje okrajev bi napravilo v tistih krajih, kjer se obe narodnosti dotikata, mej prebivalstvom veliko razburjenje, morda celo krvave pretepe, ker bi nemški liberalci gotovo z agitacijami vznemirjali narod, kolikor je mogoče. Seveda taki neredi bili bi le voda na nemški mlin. Nemški liberalci se nadejajo, da bi potem prišli zopet na krmilo, ko bi se pokazalo, da sedanja vlada ne more vzdržavati reda. Če bi se jim to tudi ne posrečilo, bi pa vsaj več tisoč češkega naroda zopet pridobili pod svoje gospodstvo, da bi ga zatirali in raznarodovali, kajti pravi namen liberalnim Nemcem je le oslabilo slovanstvo v Avstriji. Iz tega je razvidno, da so Čehi prav ravnali, da se o Plenerjevem predlogu niti posvetovati niso hoteli.

Vnanje države.

Skoro vsi časniki mislijo, da je evropski položaj jako napet. Malo je upanja, da bi se bolgarsko vprašanje mirno rešilo. Organu ogerske vlade, „Nemzet“-u, se pa piše z Dunaja, da se še ni bati vojne. Če tudi bolgarska kriza še ni rešena, vender ni nikakega povoda za vznemirjenje. Diplomatična pogajanja tudi kažejo, da še ne bode vojne. Zboljšanje odnosov mej Nemčijo in Rusijo in mirnejša pisava ruskih listov kaže, da so vse vznemirjujoče

vesti brez podloge. Tudi Churchillov izstop mora se tolmačiti v mirnem zmislu. Ta izjava vladnega lista pa vender ne more nikogar preveriti, da se bode ohranil mir, kajti v orientu je mnogo netila nabražena.

Bolgarska deputacija prišla je v soboto v London. Kako so jo angleški državniki vsprejeli in kako dolgo ostane v Londonu, se še ne poroča.

Nemiri v Sistovem neso bili tako neznačajni, kakor trdijo poročila bolgarske vlade. Oficijalna poročila zatrjujejo, da izgredi neso imeli nobenega političnega pomena. Sprla sta se bila dva trgovca zaradi neke zasobne stvari, potem se je pa še nekaj drugih oseb umešalo vmes in je navstal pretep. Po drugih verjetnejših poročilih je pa v Sistovem bila popolna ustaja. Ruska stranka hotela se je polastiti policijskega, županijskega in brzojavnega urada, kar se jej pa ni posrečilo. — Sodnijska obravnava proti kadetom v Sofiji je končana. Stotnika Topavičarov in Makedonski sta obsojena na tri mesece zapora, dva kadeta v dveletno ječo in proti dvema kadetoma začela se je sodnijska preiskava, ker sta krivo pričala pri obravnavi. Obsojenci morejo v 24 urah prositi, da se jim kazni pomanjša ali pa celo odpusti. — Vojni minister je izdal ukaz, da se vojaški naredbeniki prevedejo v bolgarščino, da se bode potem bolgarščina upeljala kot poveljstveni jezik v vojski — Bolgarski vladni listi priporočajo, da bi sebranje volilo knezom Battenberžana, Koburžana ali pa grofa Pejačevića.

Hajduška vodji brata Soldatovića obkolili so srbski vojniki pri Ralji na potu v Beograd. Začel se je hud boj. Jeden Soldatovičev je ubit, drugi je ubežal.

Ruski finančni minister skuša v Franciji in Belgiji dobiti več sto milijonov rubljev na posodo, baje za vojne namene. Pogaja se z raznimi kapitalisti in nekda ne brez uspeha.

Nemčija hoče znatno pomnožiti posadke ob ruske in francoske meje. Zategadelj vlada zahteva pomnoženje vojske. Nemci se vedno boje, da bi jih kedaj Rusi in Francozi hkratu ne napali, vzlasti ker sedanji ruski car Nemčiji ni nikakor tako naklonjen, kakor je bil njegov oče.

Francoski vojni minister nagovarjal je častnike na nekem banketu, ko so jako vojevito govorili, da naj bodo mirnejši. Njega veselijo njih naučenost, toda dežela želi miru. Narod pojde le tedaj s pravo naučenostjo v boj, kadar bode domovina napadena, če bode prej Francija vse storila, da bi se izognila vojni. Rekel je častnikom, ki so se čudili, da je tako miroljuben postal, da je drugače, če kdo le svojo kožo postavi v nevarnost, drugače če tudi vse vodi in je za vse odgovoren. Vojna je tako strašna, da je domoljub želeli ne more. To prepričanje ga pa ne bode oviralo nada ljevati organizacije vojske.

Kakor se govori, je Chamberlain pregovoril lorda Churchilla, da je izstopil iz angleškega ministerstva. Churchillov izstop je jako potrl angleške konservativce. Churchill je najpopularnejši član Salisburyjeve vlade. Konservativni listi Churchilla močno napadajo, ker je v tako kritičnem trenutku izstopil. Očitajo mu pomanjkanje patriotizma. Tolažijo se pa, da njegov izstop vladi ne bode škodoval, ampak jo bode še bolj utrdil, ker bodo vsi njeni člani složnejše postopali. Liberalni časniki pa mislijo, da je odstop Churchillov začetek daljšemu razpadanju konservativne stranke.

Dopisi.

Iz obrtnijskih krogov 16. decembra. [Izv. dop.] Mnogokrat se je v tem letu pisalo in poudarjalo, kolike važnosti in potrebe bi bila obrtna šola za vojvodino Kranjsko.

Omenjalo se je tudi po raznih novinah, kako malo se stori v propeh vzlasti srednjega, obrtnijskega stanu, dasi je ta stan vender jako važen faktor v človeški družbi. Povsod se opazuje nekaj napredek, povsod zboljšanje zastarelega, le kranjskega obrtnika nahajamo še večidel tam, kjer smo ga pustili pred dokaj leti in to z malo izjemo.

Do sedaj se še ni dala prilika prej imenovanemu stanu, da bi se nadalje izobraževal in uril v vedah, katere so vsakemu obrtniku neobhodno potrebne. Kar glavna mesta nam sosednih kronovin že davno imajo, pogrešamo še vedno v naši Ljubljani t. j. obitne šole za lesene izdelke, bodisi mizarstvo ali pletarstvo.

Vzlasti zadnje je pri nas še čisto tuje, ako ravno bi donášalo ljudem premnogo dobička; saj izdelkov iz vrbovine itd. potrebuje vsaka družina in ti dovažajo se iz tujih dežel, ko bi se vender lahko vsi doma izdelovali. Nedavno so prinesle Dolenjske Novice prav primeren članek, v katerem pisatelj pravi: „Ljudstvo se množi, zemlja ne donáša več zaželenega sadu, vsakovrstne nesreče in nezgode obiskujejo nas po večkrat, ko nekdanj, in kmalu bode sila trkala na vrata. Treba bode tedaj odpreti novih virov, iz katerih bode ljudstvo zajemalo, da si zagotovi svoj obstanek.“

In kateri vir bi bil uspešnejši, kateri vir do-

našal bi Kranjcem večje koristi, ko vrboreja in pletarstvo! Da si je vrboreja jedna najvažnejših strok v poljedelstvu in rastlinstvu, in akoravno so se že stari Rimljani pridno z njo pečali, se vender na Kranjskem komaj vé, da se vrba še kje drugej vzgojuje, nego li poleg voda, kjer jo je narava sama zasadila. To pa je tudi uzrok, da se kraji, kateri so za druge prejske pridelke čisto nesposobni ne posade z vrbami, katere tudi na najslabši zemlji obrode in donášajo toliko dobička, ko nobena druga rastlina, ako se zna namreč pametno z njimi ravnati.

Zato naj bi naši višji krogi, vzlasti sedanji dež. zbor ne pozabil, že v tem zborovanju določiti neke vsote za prihodnjo obrtno šolo v Ljubljani; saj bode slednja donášala v kratkem stoteri sad in našemu srednjemu stanu se bode dala prilika, svoje vednosti popolnjevati, da bode potem lahko tekmoval z obrtniki nam sosednih kronovin. Obrtnik.

Domače stvari.

— (VI. seja deželnega zbora kranjskega.) Deželni predsednik predloži po kmetijskem ministerstvu izročeni mu postavni načrt o uravnavi ribarstva in javlja, da je minister za kmetijstvo naznanil, da je presvetli cesar po deželnem zboru lani skleneno prenapredbo močvirske postave potrditi blagovolil. Dramatično društvo prosi, da se mu za leto 1887—1888 dovolijo po štiri predstave na mesec in sicer dve nedelji ali praznika in dva delavnika, dalje da se subvencija primerno poviša. Poslanec Murnik izroči prošnjo trgovinske in obrtnijske zbornice glede dela, katerega naj prisiljenci opravljajo. Poslanec Šuklje utemeljuje svoj samostalni predlog zaradi določitve deželnega doneska za zgradbo dolenjskih lokalnih železnic. Obširni in temeljiti govor bil je od poslancev odobravanjem vsprejet. Predlog Šukljejev izročil se je finančnemu odseku. Dr. Pa-pež je utemeljeval svoj predlog, naj se nepotrjeni Ljubljanski mestni statut izroči odseku 9 udov, čemur zbor pritrdi. Nakup posestva Grm za vinarsko in sadjarsko šolo se potrdi in izreče zahvala c. kr. vladi za podporo 20.000 gld. ob enem pa tudi deželnemu odboru za marljivo skrb pri nakupu. C. kr. kmetijski družbi dovoli se za prirejanje živinskih razstav v Bohinji in črnomeljskem okraju 300 gld. Študentovski kuhinji dovoli se 100 gld., vodstvu ljudske kuhinje pa 50 gld. Prihodnja seja je v četrtek.

— (V naučnem ministerstvu) razdelil se je referat za srednje šole. Nemški oddelek izročil se je profesorju Hümerju, slovanski oddelek pa profesorju Odstrčilu.

— (Gosp. dr. Fr. Rački) imenovan je članom francoskega zgodovinskega društva „Société d'histoire diplomatique“ v Parizu.

— (Naš rojak g. dr. Weingerl) imenovan je za prihodnjo sezono kopeliškim zdravnikom v Krapinskih Toplicah.

— (Društvo „Slavec“) priredilo je preteklo nedeljo zvečer „podoknico“ svojemu častnemu članu gosp. Ivanu Medenu za god, pri kojey se mu je podaril lep prstan v spomin.

— (Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov) praznuje svojo božičnico na novega leta dan zadnjikrat v svojih dosedanjih prostorih v „Knežjem dvoru“, ker se drugo zimo že preseli v lastno poslopje v Poljskih ulicah. Vspored je: 1. Nagovor čast. gosp. predsednika prof. Iv. Gnjazde. 2. J. Böhm — „Društvena pesen“, zbor. 3. F. Majer — „Tičica gozdna“, čveterospev. 4. M. St. — „Sveti večer“, deklamacija. 5. B. Ipavec. — „Slovó lastovke“, čveterospev. 6. Nedved — „Domovini“, zbor. 7. Rihar — „Savica“, čveterospev. 8. Zgubljena suknja. Šaloigra v jednom dejanji, priredil A. Kržič. 9. Tombola. Začetek ob 1/2 6. uri.

— (Iz Ribnice.) Pravda o coprniji je končana. Dečak, ki je trdil, da ga je coprnica vodila proti Gotenici, dobil je zaradi obrekovanja 2 mesece zapora, dekle pa, ki je menda jezna, da se z ono vred, katero je kot coprnico proglasila, omožiti ne more, 8 dni zapora. Obsojeni dečak je pred odhodom v Gotenico 5 frakeljaov žganja izpil. Ni čuda torej, da ga je coprnica žganje po gozdu vlačilo.

— (Vabilo k društvenemu večeru,) kojega priredi narodna čitalnica v Ptuiju v svojih prostorih „Narodnem domu“ na starega leta dan. Spored: A. Koncert. 1. A. Foerster: Pobratimija — moški zbor. 2. Kalivoda: Koncertni valček — igra na goslih s spremljevanjem na glasovirju. 3. Dr. B. Ipavec: a) Tak si lepa, b) Ob polnoči — mešana zbor. 4. A. Nedved: Želje — samospev za sopran

s spremljevanjem na glasovirji. 5. Igri na citrah: a) Umlauf — koncertna igra za dvoje citre, b) Slovenske pesmi — za dvoje citre. 6. A. Tovačovsky: Sporočilo — moški zbor. 7. A. Nedved: Darilo — samospjev za alt s spremljevanjem na glasovirji. 8. F. Gerbic: Na lipici zeleni — četvero-spev. 9. F. Stegnar: Naš mešan zbor. — vesela pesen za mešan zbor. B. Tombola. C. Ples. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. decembra. „Fremdenblatt“, popravljajoč drugostranske vesti, izjavlja, da avstrijska vlada v petrolejskem vprašanju ne zahteva postavodajske uravnave, marveč, da se določi izvrševanje obstoječih carinskih zakonov ter se tako prepreči slednjih preziranje. Ogerska vlada se protivi takim legislativnim naredbam in želi, da bi se vsaj pričel razgovor o njenih zakonodajskih predlogih. Avstrijska vlada je izjavila, da je na tak razgovor pripravljena, a z izrecnim pridržkom, da se drži svojih nazorov.

Bukurešt 28. decembra. Vnanji ministar odgovarjajoč na interpelacijo izjavil, da se bodeta avstro-ogerska in rumunska vlada še le tedaj pogajali o trgovinski pogodbi, kadar bo gotovo, da je sploh možno sporazumljenje, katerega z ozirom na interese sotičnih dežel obe vladi odkritosrčno želita. Član ministerstva odpotuje v tej zadevi takoj na Dunaj.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkušnja so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (20—9)

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—6)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

(Bolni v prsih) in v grlu počutijo se, kakor je znano, najbolje v jelovem gozdu. S porabo pristnega Bittner-jevega konifernege sprita dobi se v sobi nepopačen duh po jelovem gozdu ter se prinesejo vanjo balzamično-smolj-nate in eterično-oljnatne sestavine. Poraba tega izdelka ne more se zategadelj dovolj nujno priporočati takim bolnikom ter za bolniške in otročje sobe. Kje se dobiva, pove denašnji inserat.

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrupi, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoni in franko dobi od pisatelja bivšega deželnoobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—24)

Tujci:

27. decembra.

Pri steno: Polz z Dunaja. — Franke iz Celovca. — Hudovernik iz Železnikov. — Blan z Dunaja. — Fischer iz Rudolfovega. — Pogačnik iz Kroke. Pri vališ: Holobek z Dunaja. — Anton iz Gradca. — Kalischnik iz Tržiča. — Singer z Dunaja. — Schinigoj iz Trsta. — Bašič iz Reke.

Umrli so v Ljubljani:

22. decembra: Barbara Dostal, tapetarja hči, 2 leti, Sv. Petra cesta št. 29, za škrlatno.
23. decembra: Janez Verčič, delavec, 52 let, Sv. Petra cesta št. 23, za jetiko. — Marija Sluga, delavčeva hči, 10 let, Karlovska cesta št. 22, za vnetjem možganov.
24. decembra: Srečko Skul, delavčev sin, 3½ mes., Karlovska cesta št. 4, za božjastjo.
26. decembra: Josipina Berzin, pekova hči, 2 mes., Sv. Florijana ulice št. 32, za drisko.
V deželnej bolnici:
21. decembra: Franca Jamnik, krojačeva hči, 5 let, za oslabiljenjem močij.
23. decembra: Josip Oman, delavec, 20 let, za mrzlico. — Jakob Huber, gostač, 17 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	737.67 mm. 738.87 mm. 740.20 mm.	—4.8° C —4.0° C —6.4° C	brezv. sl. zah. brezv.	megla megla megla	0.00 mm.
27. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	736.43 mm. 733.37 mm. 733.57 mm.	—9.2° C —6.2° C —3.8° C	brezv. brezv. brezv.	megla megla megla	11.60 mm. snega.

Srednja temperatura — 5.1° in — 6.4°, za 2.3° in 3.6° pod normalom.

zdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 28. decembra t. l.

(Isvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 60	kr.
Srebrna renta	83	20
Zlata renta	111	50
5% marcna renta	100	70
Akcije narodne banke	877	—
Kreditne akcije	293	80
London	126	20
Srebro.	—	—
Napol.	9	97½
C. kr. cekini	5	97
Nemške marke	61	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	50
Ogrska zlata renta 4%	104	25
Ogrska papirna renta 5%	93	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 117	50
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	99	40
Kreditne srečke	100	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	50

Tužnim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem, da je naš preljubi brat, oziroma strije, gospod

IVAN IBER,
trgovec v Ratecah,

danes v noči, prejemši sv. zakramente za umira-joče, po kratki a mučni bolezni, v 45. letu svoje starosti, preselil se v boljše življenje.

Truplo dragega pokojnega preneslo se bode v sredo 29. grudnia ob 4. uri popoldne iz tukajšnje bolnišnice na pokopališče k sv. Krištofu.

Dragi umrli priporoča se vsem prijateljem in znancem v blag spomin in molitev.

Ljubljana, dne 28. grudnia 1886.

(948)

Žalujoči sorodniki.

Zahvala.

Za dokaze milega sočutja o prerani smrti nepozabljive prelube moje sestre, gospice

ADELE pl. FRANKEN,

izrekam vsem, posebno za častno spremstvo do groba in za darovane vence, najtoplejšo zahvalo.

(949)

Anton vitez Franken.

Najprikladnejša

prazniška darila.

Za odraščene:

Funtek, Zlatorog

planinska pravljica.

Elegantno vezan z zlatim ob-rezkom 2 gold.

Gregorčičeve Poezije

vezane 2 gold.

Za mladino:

Odkritje Amerike.

Spisal H. Majar.
Cena 1 gold. 60 kr.

Za deca:

Knjižice s podobami

vsaka s 6 barvotiskanimi po-dobami: **Pepelka, Trnjeva rožica in Sneguljica**
v 4°, vsaka po 50 kr.

Pravljice o Pepelki, Obutem mačku in o Rudeči kapici
v 8°, vsaka po 25 kr.

Robinzon, Dežela lenuhov in Pritlikovec

v 16°, vsaka po 15 kr.

Prodajajo se po vseh knjigotržnicah.

Založila

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

896—7)

Na prodaj je

žaga in mlin

s petero tečaji, s pohištvo vred, na izvrstni vodi v Mošnjah. Žraven je lep sadni vrt in precejšnji gozd. Proda se v skupnem znesku ali na drobno po primerni ceni. Kupec naj se oglasi pri županstvu v Mošnjah na Gorenjskem. (938—3)

Dunajskega „Zvona“ iz leta 1870

kupe bi se št. 5, 6 in od 18 do 24, ali pa tudi ves let-nik. — Ponudbe naj se pošljejo gosp. **Hugo Turku v Ljubljani.** (950—1)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALERTA (Osteocolle sans odeur pour clarifier). Iznemadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta. Navod, kako se rabi, zastonj. (840—12)

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepjujoče, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoče in nareja zobe svetlo in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—21)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovka v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastonj razprava o varovanju zob in ust.

ne smel bi manjkati v nobenej bolni-ške in otročje sobi: on je desin-fekcijsko sredstvo veličastnega prist-nega duha po gozdu in prinaša v sobo ozonizovan kislec in je posebno priporo-čati pri otročjih boleznih, za v so-bah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev koniferi sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljnatne snovi, priporoča se pri pljučnih in vratnih boleznih, kakor tudi pri boleznih živčne sisteme. — Rabljen kot ustna voda je Bittner-jev koniferi sprit poskušeno gotovo va-rovalno sredstvo proti angini, difteritidi, akutnemu in kroničnemu kataru in smrdečej sapi iz u-t. (822—2)

Cena steklenici konifernege sprita 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr.

Bittner-jevo koniferno milo je izvrstno nevtrarno toaletno milo, da se dobi in ohrani nežna mehka koža, radi svoje razkuževalne lastnosti posebno priporočati kot otročje milo. — Cena kosu 35 kr., 3 kosom 1 gld.

Bittner-jev koniferi sprit se dobiva samo pri **JUL. BITTNER-ji**, lekarji v Reichenau, Sp. A. in v spodaj navedenej zalogi.

Pristen samo z varstveno znamko! Pa-tentovani razpršilni apa-rat na ulico imo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“ Zaloga za Kranjsko pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji.

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—23)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštne povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.